

man redan kartlagda armen tar sin början. Kum-köl var 8 km. lång och 2 till 3 km. bred. Endast med Chens egen karta framför sig kan man följa hans ensamma vandringar kring dessa ytterst oregelbundna och nyckfullt formade småsjöar och de vattenarmar, som förena dem sinsemellan eller med Kum-daria. Ofta hände det att han vid kartläggningen av en sjö plötsligt hindrades av en vattenarm, som antingen måste övervadas till fots eller, om möjligt kringgås.

Ingenting i denna fantastiska labyrint av sjöar, flodarmar, vassbestånd och flygsand förmådde dock avskräcka den unge energiske kinesen. Han kartlade strandsjöarna på flodens södra sida och nådde den 7 juli Ying-p'an och två dagar senare Tömenpu. De sista fem kilometerna var terrängen besvärlig till följd av levande tamarisker och vassnår.

Vid Tömenpu gjorde han en karts-kiss av den intressanta punkt där Kum-daria skiljer sig från Kontje-darias gamla lopp. Då vi första gången lägrat vid Tömenpu, den 19 april, hade Kontje-daria fört 80,18 m.³ vatten i sekunden. Nu, den 12 juli, fann Chen 81,80 m.³. Skillnaden är icke stor. Enligt befolkningen hade floden redan börjat att stiga.

Den 13 juli hade Chen följt Kontje-darias gamla bädd nedåt sydost och hade funnit den smalare och rikare på krökar än den nya floden, Kum-daria. Kontje-darias gamla bädd var icke alldeles torrlagd. Där funnos så många stillastående gölar, att halva bäddens areal upptogs av dem. Mellan gölarna funnos små kanaler med långsam ström.